

'Resonator' wint prijsvraag Afsluitdijk

Een gat van zes kilometer in de Afsluitdijk, waarover de Lely-brug loopt en in een boog achter de dijk een nieuwe dijk met een lengte van 42 kilometer, dat is het prijswinnende idee de Resonator. Het geesteskind van Derk van der Velden werd door de jury als winnaar aangewezen van de ontwerpwedstrijd 'De afsluitdijk van de toekomst'. Deze wedstrijd voor studenten liet zien hoeveel jong talent er is en dient tegelijkertijd als inspiratie voor de consortia die meedingen naar het verwezenlijken van de nieuwe Afsluitdijk. Volgens juryvoorzitter Pier Vellinga moet dat zeker lukken. De inzendingen van de studenten deden niet onder voor de ontwerpen van de consortia, meent hij.

Het idee van de prijsvraag kwam van Rijkswaterstaat en CURNET. Van de zeven inzendingen werden drie genomineerd: 'de Resonator', 'Een dijk van een dam' en 'De dijk in z'n element'.

'De Resonator' van Derk van der Velden bouwt min of meer voort op de originele plannen van ingenieur Lely, die de dijk op een andere plaats wilde leggen. Een commissie onder leiding van Lorentz besloot in 1920 dat dat een te hoog getijverschil zou opleveren en dat de dijk verplaatst moest worden. In de Resonator wordt juist gebruik gemaakt van een versterkt getij. Door het grotere verschil tussen eb en vloed kan het water bij eb makkelijker worden gespuid, ook als de zeespiegel stijgt. Spuien gebeurt via de bestaande spuisluisen en een nieuw spuicomplex in de nieuwe Resonator-dam. In het afgesloten stuk van wat nu nog het IJsselmeer is, ontstaat een dynamisch brakwatersysteem. Het grootste voordeel is dat de Afsluitdijk niet verhoogd hoeft te worden. Wat in het nadeel van de uitvoering zou kunnen werken, is dat het plan is opgesteld voor het

advies van de Deltacommissie uitkwam. De Deltacommissie ziet een belangrijke functie voor het IJsselmeer als zoetwaterbuffer. Daartoe zou het peil van het meer op termijn zelfs met maximaal 1,50 meter verhoogd moeten worden. Toch was de jury van mening dat dit het meest innovatieve ontwerp was, waarbij historische aspecten gebruikt en gekoesterd worden. Uit handen van hoofddirecteur Leo Been van Rijkswaterstaat Dienst IJsselmeergebied ontving Van der Velden dan ook een cheque van 5.000 euro.

In het ontwerp 'Een dijk van een dam' van Harm Nomden, Jorick Velema en Meinte Vierstra (tweede plaats) wordt het grootste gedeelte van de Afsluitdijk verbreed tot één kilometer. De dijk wordt ook verhoogd om de zeespiegelstijging te weerstaan. De extra grond kan onder meer uit het Markermeer komen, wat meteen een oplossing zou kunnen zijn voor de troebelheid van dat meer. Het extra oppervlak van de Afsluitdijk kan gebruikt worden voor woningen en recreatie. Verder voorziet het plan in extra spuicapaciteit en een 'energiemeer'. Volgens

de bedenkers van het plan zou de opbrengst van de grond de kosten moeten dekken.

Het plan 'Een dijk in z'n element' van Sanne Duyve en Lian Zigterman voorziet aan de zijde van de Waddenzee in de aanleg van een kunstmatig voorland dat de kracht van de golven moet breken. Dit gebeurt niet over de hele lengte van de dijk: tussen Breezanddijk en Kornwederzand wordt de dijk verhoogd tot elf meter boven NAP, zodat daar nog gespuid kan worden via een aantal nieuw te plaatsen spuikekers. Via turbines kan energie worden opgewekt. Dit plan eindigde volgens de jury als derde, maar het publiek had een andere mening: het idee werd beloond met de publieksprijs.

Behalve het winnen van de eerste, tweede of derde prijs zit er voor de prijswinnaars misschien nog wel meer in het vat. Zowel de aanwezige ingenieurs- en adviesbureaus als Rijkswaterstaat wilden graag nader met de studenten kennismaken.

Voor meer informatie:
www.afsluitdijkvandetoekomst.nl

Het winnende ontwerp: de Resonator.

